18/12/2019

Владика Јоаникије: Не можемо дозволити да наша вјера буде понижена

У препуној сали Центра за културу у Беранама 16. децембра 2019. године одржана је јавна трибина о Предлогу закона о слободи вероисповести или уверења и правном положају верских заједница.

Преосвећени Епископ г. Јоаникије је изразио наду да ће наступајући празници Светог Николаја Мирликијског и Рођења Богомладенца Исуса Христа обасјати верни народ у Црној Гори Божјом милошћу, радошћу и светлошћу, као и предстојећи велики Црквено-народни сабор у Никшићу око моштију Светог Василија Острошког.

Владика је, коментаришући Предлог закона о слободи вероисповести, казао да он није рађен са добром намером, као што треба да се ради Закон, него са злом намером.

„Држава Црна Гора је, уз дијалог са осталим верама, регулисала са њима односе путем уговора и то има снагу закона, са католичком Црком, са исламском заједницом, са јеврејском заједницом и све је то рађено кроз дијалог и на обострано задовољство. Са нама никад није хтјела да започне такав дијалог ради потписивања уговора са Српском православном Црквом. Она сад нуди закон тобож за све, али ће овај закон да се односи само на СПЦ. Дакле, односе са другима је регулисала путем уговора и загарантовала

својим уговорима право на имовину и остало, признала њихов субјективитет“, навео је Епископ.

Указао је да, по Уставу и по нормалној људској логици, држава не сме да прави неравноправност међу верама, јер је то дискриминација. Овде се, сматра Владика, ради о дискриминаторском Предлогу закона који би се односио само на Српску Православну Цркву, њиме би Српска Православна Црква била обесправљена у односу на друге вере у Црној Гори.

„Ми смо више пута помињали да не тражимо више права него што су дали другима путем уговора. Никакве специјалне повластице, као већинска вјера у Црној Гори, која је толико дубоко утемељена и која је толико учинила за Црну Гору. Поред свега тога, не тражимо никакве веће повластице, нити већа права од других вјера у Црној Гори. Власт је, изгледа, заузела став да према свима, као што је нормално, покаже благонаклоност, а да према нама покаже злобу, да под видом благонаклоности према онима који су споља, западни свијет, римокатолици, исламски свијет, јеврејски народ, а да овамо спроведе отимачину, пљачку и да, заправо, припреми прогон“, оценио је Владика.

Закон о својинско-правним односима, о имовини, који постоји у Црној Гори, за Српску Православну Цркву по речима епископа Јоаникија, не важи. Држава хоће да јој одузме оно што има путем само једног параграфа.

„Дакле, не можемо дозволити да наша вјера буде понижена и да наша вјера буде обесправљена, а посебно не можемо дозволити да нам се отимају светиње. Они кад кажу: само да ми то преведемо на државу, а ви служите и даље. То је лицемерје. То је као кад би неко рекао неком човјеку: ајде да ја уђем у твоју кућу па ћемо ми живјети заједно, нормално, фино, па следеће године му каже: сад се ти мало помјери у другу собу, па се и из те друге собе помјери, па сад ајде напоље. То је таква намјера“, констатовао је Његово Преосвештенство.

Постоји још једна чињеница на коју владика Јоаникије често указује кад је у питању накарадни закон о слободи вере.

„Шиптари на Косову и Метохији су припремали исти такав третман за Српску Православну Цркву преко закона о културним добрима. Практично исти параграф стоји и у једном и у другом закону. Цркве и манастири као културна добра припадају држави. Нијесу они то спровели, али, отприлике да је циљ да прво то спроведе Црна Гора, па онда на такав начин да се направи услуга Шиптарима да и они све српске цркве и манастире на Косову и Метохији

препишу на тзв. државу Косово, коју Црна Гора признаје“, нагласио је епископ Јоаникије.

Он сматра да су ове ствари врло јасне, као и да су правници Митрополије црногорско-приморске и Епархије будимљанско-никшићке тај Предлог закона оспорили и поразили својим аргуманетима, истином, знањем.

„На нивоу струке, на нивоу права то је све оспорено. Држали смо научне скупове, написано је неколико књига од наших најбољих стручњака, анализе, све је то достављено Влади Црне Горе. Они не реагују, нити одговарају. Јасно је да је ово удар на Цркву, на светиње. Удар, драга браћо и сестре, на православље, то је више него јасно. Да је тај удар од неког другог народа, неке друге државе лако бисмо се бранили. Ми смо научили да бранимо своје светиње, али овдје је удар од наше власти, од нашег народа, од наше браће и зато је нама сав тај бол, и туга, и јад, и чемер. Из тога разлога смо ријешили да направимо велики народни скуп у Никшићу, као што је био онај у Подгорци. Ради мира, љубави, слоге, разумијевања и дијалога међу браћом наш Високопреосвећени Митрополит је ријешио да нас окупи све заједно око моштију Светог Василија Острошког у Никшићу, граду и храму Светог Василија. Ми смо позвали све, кад не можемо овако док сједимо за столом да се договоримо како ваља, братски и људски, да се саберемо око светих моштију, да се Богу помолимо, да призовемо Божју благодат, Божју истину, свјетлост Божју, правду и да нас Светац уразуми и просвјетли и оплемени, па ћемо онда, надамо се, боље и разговарати. То нам је циљ, прије свега, да се Богу помолимо, јер сваки разговор међу људима претпоставља добру вољу и Божји благослов, а онда као паметни и одговорни људи можемо и разговарати и можемо се увијек договорити, све наше међусобне неспоразуме превазићи“, казао је Владика и закључио:

„Дај Боже и Свети Василије. Кад смо имали братске неспоразуме, ми смо увијек тако и радили, да се окупимо око Свеца, па да ту кажемо шта имамо, на крају крајева, и да се завјетујемо и да се закунемо. Позивамо све да се саберемо око моштију Светог Василија Острошког, да духовно ојачамо, да се објединимо. Видимо, наравно, злу намјеру и, свакако, се морамо бранити. Бранимо оно што су нам наши оци завјештали, бранимо нашу свету вјеру, бранимо наше претке, бранимо наше домове, наша огњишта, наше гробове, бранимо вјеру коју мислимо да предамо чисту и свету нашем потомству“.

На јавној трибини о Предлогу закона о слободи вероисповести или уверења и правном положају верских заједница стручна мишљења изнели су протојереј-ставрофор др Велибор Џомић, др Владимир Лепосавић и Горан Киковић.

Модератор је био Дамјан Ћулафић, а организатори су Епархија будимљанско-никшићка и Црквена општина Беране.

spc.rs